

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 października 2015 roku powód Z. P., reprezentowany przez swojego ojca S. P., wniósł o zasądzenie od pozwanego K. (...) w B. kwoty 2 575,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ponadto o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu strona powodowa wskazała, iż Z. P. jest właścicielem wykorzystywanych jako użytki zielone nieruchomości rolnych położonych w Z., w gminie S. oznaczonych nr ewidencyjnymi (...), dla których Sąd Rejonowy w S. IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...). Na skutek działania dzików w dniu 27 maja 2015 roku doszło do zniszczenia znacznej części znajdujących się tam użytków zielonych. Pełnomocnik powoda niezwłocznie zawiadomił o tym pozwanego, wzywając go jednocześnie do dokonania szacowania szkody wyrządzonej przez zwierzynę łowną i wypłaty należnego odszkodowania. Wobec bierności k. ł. zainicjowane zostało postępowanie o zabezpieczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rolnictwa o sygn. akt I Co (...). Pismem z dnia 7 sierpnia 2015 roku strona pozwana uznała swój obowiązek naprawienia szkody w zakresie kwoty 640 zł, a następnie kwotę tę – w dniu 18 września 2015 roku – przelała na rachunek bankowy powoda. W niniejszym postępowaniu Z. P. dochodzi dalszej części należnego mu odszkodowania w kwocie 2 575,48 zł, a ponadto zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zabezpieczenia dowodu.

W piśmie datowanym na dzień 4 listopada 2015 roku, zatytułowanym jako wniosek, pozwane K. (...) w B. wniosło o oddalenie powództwa w całości i obciążenie kosztami postępowania strony powodowej. Uzasadniając zajęte stanowisko procesowe strona pozwana wskazała, iż K. (...) w B. dokonało oszacowania szkody, naliczyło i wypłaciło powodowi należne mu odszkodowanie, zaś strona powodowa nie wносиła o mediację za pośrednictwem Urzędu Gminy. Natomiast wydana w trybie zabezpieczenia opinia biegłego sądowego zawiera liczne błędy, nie uwzględnia przepisów ustawy prawo łowieckie oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań w uprawach i płodach rolnych i znacznie zawyża roszczenie powoda. Ponadto pozwany poinformował, iż G. R. od kwietnia 2015 roku nie jest prezesem pozwanego k. ł.. Natomiast w piśmie z dnia 16 grudnia 2015 roku reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika K. (...) w B. podniósł nieważność przeniesienia własności przedmiotowych nieruchomości na rzecz Z. P. – z uwagi na niewłaściwą formę pełnomocnictwa do przyjęcia darowizny nieruchomości.

Podczas rozprawy w dniu 13 czerwca 2016 roku profesjonalny pełnomocnik powoda oświadczył, iż wobec treści sporządzonej w niniejszej sprawie uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu rolnictwa cofa powództwo w zakresie kwoty 491,86 zł, w dalszym natomiast ciągu wnosi o zasądzenie od pozwanego k. ł. na rzecz powoda kwoty 2083,55 zł, w tym kwoty 1466,14 zł tytułem odszkodowania za szkody łowieckie oraz kwoty 617,41 zł tytułem poniesionych przez powoda kosztów zabezpieczenia dowodu. Na częściowe cofnięcie powództwa strona pozwana wyraziła zgodę.

Sąd ustalił, co następuje:

Właścicielem nieruchomości gruntowych położonych w Z., w gminie S., oznaczonych nr ewidencyjnymi (...), dla których IV Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w S. prowadzi księgę wieczystą o nr (...), jest Z. P. (odpis księgi wieczystej k.9 – 10 akt I Co (...)).

Zgłoszenia szkód wyrządzonych przez dziki w dniu 27 maja 2015 roku w trwałych użytkach zielonych znajdujących się na nieruchomościach rolnych położonych w Z., oznaczonych jako działki nr (...), strona powodowa dokonała w dniu 29 maja 2015 roku. Szacowanie zgłoszonych szkód przeprowadzone zostało w dniu 18 czerwca 2015 roku przy udziale jedynie przedstawicieli pozwanego koła (...) i T. R. oraz pełnomocnika zgłaszającego szkodę – S. P.. Z uwagi na niewielki odstęp czasowy pomiędzy telefonicznym zawiadomieniem o terminie oględzin nieruchomości a terminem przeprowadzania czynności, strona powodowa nie miała możliwości zawiadomienia o terminie czynności przedstawiciela P. (...). Z czynności tej nie sporządzono również protokołu pozwalającego na odtworzenie przebiegu

czynności i poczynionych w jej trakcie ustaleń. Przedstawiciele pozwanego k. ł., po zakończeniu oględzin, okazali uczestniczącemu w oględzinach pełnomocnikowi powoda wyłącznie pierwszą stronę dokumentu, na której nie było informacji dla określenia wartości należnego odszkodowania (okoliczności bezsporne, zeznania M. N. k. 55v – 56 i T. R. k. 56).

Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Co (...) - w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie dowodu - dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rolnictwa w przedmiocie ustalenia, w oparciu o zgromadzoną w aktach sprawy dokumentację i oględziny, zakresu i wysokości szkód wyrządzonych w uprawach rolnych przez zwierzynę łowną na położonych w obrębie geodezyjnym Z. działkach nr (...). W opinii sporządzonej dnia 20 sierpnia 2015 roku (k. 26 – 32) – po przeprowadzeniu w dniu 30 lipca 2015 roku w obecności Z. P. oraz dwóch przedstawicieli K. (...) w B. wizji lokalnej - biegła sądowa z zakresu szacowania nieruchomości i rolnictwa M. B. podała, iż na znajdujących się tam trwałych użytkach zielonych stwierdzono pięć obszarów szkód - o łącznym obszarze (...) ha - spowodowanych przez dziki w dniu 27 maja 2015 roku. W wyniku powyższych szkód nie został zebrany pierwszy i drugi pokos traw, zaś łączna wartość utraconego plonu wyniosła 1649,06 zł. Natomiast przywrócenie wartości użytkowych na zniszczonych obszarach wymaga odnowienia trwałych użytków zielonych metodą pełnej uprawy, co łączy się z wydatkami w wysokości 949,01 zł. Łączna wysokość strat poniesionych w trwałych użytkach zielonych wynosi więc 2598,07 zł. Ponadto biegła sądowa w opinii wskazała, iż na obszarze użytków zielonych na przedmiotowych nieruchomościach stwierdzono również trzy obszary szkód wyrządzonych przez dziki – o łącznym obszarze (...) ha – które powstały już po dniu 27 maja 2015 roku.

W dniu 27 listopada 2015 roku, na skutek postępowania w przedmiocie oszacowania zakresu i wysokości szkód w gospodarstwie rolnym (...), wyrządzonych przez trwającą w okresie od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 20 sierpnia 2015 roku suszę, stwierdzono, iż w wyniku powyższego zjawiska atmosferycznego utracił on plon z łąk trwałych na poziomie 70 % (protokół k. 93 – 95).

Pismem z dnia 8 września 2015 roku pełnomocnik powoda wezwał pozwane k. ł. do zapłaty na rzecz jego mocodawcy – z tytułu szkody wyrządzonej przez zwierzynę łowną w uprawach na położonych w Z. nieruchomościach rolnych oznaczonych nr (...) oraz dotychczas poniesionych kosztów sądowych – kwoty 3 215,48 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Powyższe wezwanie K. (...) w B. otrzymało w dniu 17 września 2015 roku (k. 6-8). W dniu 18 września 2015 roku, po uprzednim wezwaniu strony powodowej do wskazania rachunku bankowego, pozwany przelał na rzecz Z. P., tytułem „opł prot 166/15” kwotę 640 zł (k. 10-11).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności odnieść należało się do podnoszonego przez stronę pozwaną zarzutu braku legitymacji czynnej po stronie powodowej - z uwagi na nieważność umowy darowizny, na podstawie której Z. P. nabył własność nieruchomości rolnych położonych w Z., oznaczonych nr (...). Stosownie do art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 roku Prawo prywatne międzynarodowe forma czynności prawnej podlega prawu właściwemu dla tej czynności. Wystarczy jednak zachowanie formy przewidzianej przez prawo państwa, w którym czynność zostaje dokonana. Zgodnie z ustępem 2 powyższego artykułu przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się m.in. do rozporządzeń dotyczących nieruchomości. Wskazane w powyższym przepisie „rozporządzenie dotyczące nieruchomości” winno być wykładane ściśle, dotyczy ono samej czynności rozporządzającej, natomiast udzielenie pełnomocnictwa do darowizny nieruchomości w Polsce, jako czynność prawna odrębna od samej umowy o skutku rozporządzającym, nie musi koniecznie mieć przewidzianej w art. 99 §1 kc w zw. z art. 158 kc formy aktu notarialnego. Wobec powyższego, dla ważności pełnomocnictwa do umowy darowizny prawa własności nieruchomości wystarcza forma przewidziana przez prawo państwa, w którym sporządzony został akt pełnomocnictwa. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela przy tym pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2012 roku o sygn. akt IV CSK 419/11, w którym wskazano, iż „zachowanie formy właściwej dla czynności prawnej mającej na celu przeniesienie własności nieruchomości jest kwestią prawa materialnego, natomiast uwierzytelnienie zagranicznego dokumentu ma znaczenie wyłącznie dowodowe i nie wpływa na ocenę zgodności formy czynności prawnej z prawem obowiązującym w miejscu jej dokonania. Uwierzytelnienie zagranicznego dokumentu, nawet urzędowego, nie rozstrzyga w sposób wiążący dla

sądu o zgodności czynności prawnej stwierdzonej takim dokumentem z obowiązującą w miejscu jego sporządzenia materialnoprawną regulacją takiej czynności prawnej”, zaś „spełnienie wymagań co do formy takiej czynności prawnej przewidzianych tamtejszym prawem nie zależy od uwierzytelnienia dokumentu przez konsula”. Z wpisów księgi wieczystej o nr (...), prowadzonej dla przedmiotowych nieruchomości przez IV Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w S., jednoznacznie wynika, iż prawo własności umową darowizny zostało skutecznie przeniesione na Z. P.. Spostrzec przy tym należy, iż stosownie do art. 626^{((8))} § 2 kpc, Sąd, rozpoznając wniosek o wpis w księdze wieczystej, bada zarówno treść i formę wniosku, jak i dołączonych do wniosku dokumentów. Jego badaniu podlegało więc również udzielone pełnomocnictwo do czynności prawnej - pod względem zgodności jego formy z wymaganiami przewidzianym w prawie państwa, w którym czynność prawna udzielenia pełnomocnictwa została dokonana. Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie znalazł natomiast podstaw, by ocenił tę podważyć.

Roszczenie Z. P. znajdowało swoje oparcie w treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 roku - prawo łowieckie. Przepis powyższy wskazuje, iż dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego obowiązany jest do wynagradzania szkód wyrządzonych m.in. w uprawach i płodach rolnych przez dziki, łosie, jelenie, daniela i sarny. Stosownie natomiast do ust. 2 powyższego artykułu oględzin i szacowania powyższych szkód, a także ustalania wysokości odszkodowania dokonują przedstawiciele zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego. Na żądanie strony w oględzinach, szacowaniu szkód oraz ustalaniu wysokości odszkodowania uczestniczy przedstawiciel właściwej terytorialnie izby rolniczej. W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pozwane k. ł., jako dzierżawca obwodu łowieckiego, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za szkody wyrządzone w dniu 27 lipca 2015 roku w użytkach zielonych na nieruchomościach rolnych położonych w Z., oznaczonych nr (...).

Art. 46 ust. 1 prawa łowieckiego zobowiązuje przedstawicieli zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego do dokonywania oględzin i szacowania szkód, a także ustalania wysokości należnego odszkodowania. Sposób postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych został uregulowany w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 roku w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań w uprawach i płodach rolnych (dalej: Rozporządzenie). Zgodnie z § 1 ust. 2 powyższego rozporządzenia właściciel lub posiadacz gruntu, na którym powstała szkoda, zgłasza szkodę w formie pisemnej dzierżawcy (lub zarządcy) obwodu łowieckiego, w terminie 3 dni od dnia jej stwierdzenia. Stosownie do § 3 ust. 1, 2 i 4 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia upoważnieni przedstawiciele dzierżawcy, przy udziale poszkodowanego, a na żądanie również przedstawiciela właściwej terytorialnie izby rolniczej, dokonują ostatecznego szacowania szkody, podczas którego, ustala się – w przypadku szkód wyrządzonych przez dziki na łąkach i pastwiskach – gatunek zwierzyny, która szkodę wyrządziła, rodzaj uprawy, stan lub jakość uprawy, obszar całej uprawy, obszar uprawy, która została uszkodzona, procent zniszczenia uprawy na uszkodzonym obszarze, plon z 1 ha, rozmiar szkody, wysokość odszkodowania. Wysokość odszkodowania ustala się na podstawie utraconego plonu w danym sezonie i kosztów doprowadzenia uszkodzonego obszaru do stanu pierwotnego (§ 4 ust. 8 Rozporządzenia). Z czynności – stosownie do § 2 Rozporządzenia – sporządza się protokół, który podpisuje szacujący, poszkodowany albo jego pełnomocnik oraz przedstawiciel właściwej terytorialnie izby rolniczej, jeżeli uczestniczył w tej czynności. Poszkodowany może wnieść zastrzeżenia do protokołu.

W niniejszym przypadku Z. P. dopełnił wszystkich czynności warunkujących wypłatę odszkodowania wymaganych przez ustawę prawo łowieckie oraz rozporządzenie w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań w uprawach i płodach rolnych. Pełnomocnik powoda w przewidzianym w § 1 ust. 2 Rozporządzenia terminie 3 dni od dnia stwierdzenia szkody zgłosił fakt jej powstania, a następnie wziął udział w oględzinach nieruchomości, w trakcie których okazał przedstawicielom pozwanego zniszczone przez dziki łąki. Natomiast liczne zaniedbania przedstawicieli K. (...) w B. skutkowały brakiem rzetelnej dokumentacji z postępowania likwidacyjnego. Zauważyć należy, iż szacujący z żadnej z przeprowadzanych przez siebie czynności nie sporządzili wymaganych przez rozporządzenie protokołów, które pozwoliłyby na odtworzenie przebiegu tychże czynności i poczynionych w ich trakcie ustaleń. W szczególności podkreślić należy, iż nie można uznać za sporządzenie protokołu samodzielnego spisania go po zakończeniu czynności przez przedstawiciela pozwanego – bez obecności poszkodowanego. Zauważyć bowiem należy, iż uczestniczący w oględzinach pełnomocnik powoda nie miał możliwości

kontroli rzetelności w ten sposób tworzonego dokumentu, w tym składania do dokumentu uwag i zastrzeżeń. Powyższe okoliczności potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie - M. N. i T. R., wskazując, iż co do zasady protokołów sporządzano jedynie częściowo podczas oględzin, zaś w zasadniczej części – odnoszącej się do wielkości szkód – był on spisany samodzielnie przez przedstawicieli pozwanego, a następnie wysyłany poszkodowanemu.

Ustalając zakres szkód wyrządzonych w użytkach zielonych powoda Sąd oparł się na opinii biegłej sądowej z zakresu rolnictwa M. B. z dnia 20 sierpnia 2015 roku (k. 26 – 32), uzupełnionej opinią ustną na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 roku (k. 56 – 57,68v – 88v) oraz pisemną opinią uzupełniającą z dnia 23 lutego 2016 roku (k. 103 -107). W pierwotnej opinii, na podstawie przeprowadzonej w dniu 30 lipca 2015 roku wizji lokalnej, biegła sądowa M. B. podała, iż na znajdujących się tam trwałych użytkach zielonych stwierdzono pięć obszarów szkód - o łącznym obszarze (...) ha - spowodowanych przez dziki w dniu 27 maja 2015 roku. W wyniku powyższych szkód nie został zebrany pierwszy i drugi pokos traw, zaś przywrócenie wartości użytkowych zniszczonych obszarów wymaga odnowienia trwałych użytków zielonych metodą pełnej uprawy. Łączną wysokość strat poniesionych w trwałych użytkach zielonych oszacowała na kwotę 2598,07 zł. W opinii uzupełniającej z dnia 18 stycznia 2016 roku podtrzymała w całości poprzednią opinię, wskazując jednocześnie, iż zmianie ulec winna – z uwagi na panującą wówczas suszę - wartość utraconego pokosu. Szczegółowo odniosła się również do zadawanych przez strony pytań w przedmiocie sposobu ustalenia ceny siana, kosztów i wpływu nawożenia użytków zielonych na wysokość plonów, celowości, sposobu i kosztów wykonywania takich prac jak zbieranie zniszczonej darni, odkamienianie, wałowanie. Wobec skutków trwającej na obszarze powiatu (...) w okresie od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 20 sierpnia 2015 roku suszy i utraty w gospodarstwie rolnym (...) plonu z łąk trwałych na poziomie 70 % (protokół k. 93 – 95), decydująca dla określenia wysokości odszkodowania była pisemna opinia uzupełniająca z dnia 23 lutego 2016 roku (k. 103 -107). Z przedmiotowej opinii sporządzonej przez biegłą sądową z zakresu rolnictwa M. B. wynikało, iż po uwzględnieniu suszy – skutkującej zniszczeniem II pokosu i odrostu III pokosu – wartość utraconego plonu wyniosła 972,95 zł. Biegła wskazała przy tym, iż dokonała korekcyjnego potencjalnego plonu możliwego do uzyskania z II pokosu w normalnych warunkach wegetacji o 70 % , zaś w odniesieniu do III pokosu przyjęła, iż z uwagi na suszę nie odrósł on w stopniu pozwalającym na zbiór plonu. Natomiast koszty odnowienia metodą pełnej uprawy oszacowała ona na kwotę 1133,19 zł, wskazując przy tym, iż z uwagi na zatrzymanie wzrostu runi pastwiskowej i łąkowe i wyschnięcie runi wyrosłej do czerwca 2015 roku, zastosowanie brony talerzowej spowodowałoby pocięcie – wraz z nieskoszoną trawą – również darni. Łączny rozmiar szkody spowodowanej przez dziki w powyższych użytkach wyniósł zatem 2106,14 zł.

W ocenie Sądu, wnioski biegłej sądowej M. B., zawarte zarówno w opiniach pisemnych, jak również ustnej opinii uzupełniającej, znajdują swoje logiczne uzasadnienie, a zarazem są zgodne z przepisami obowiązującego prawa w zakresie sposobu szacowania szkód łowieckich. Sporządzając przedmiotowe opinie biegła poddała wszechstronnej analizie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przeprowadził oględziny uszkodzonych użytków zielonych, szczegółowo przeanalizowała znaczenia skutków zaistniałej suszy dla wysokości szkody łowieckiej, zaś stosownych szacunków dokonała w oparciu o treść Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 roku. W ocenie Sądu opinie sporządzone przez biegłą sądową z zakresu rolnictwa M. B. są w pełni wiarygodnym materiałem dowodowym, na którym należy oprzeć się w niniejszej sprawie. Spostrzec przy tym należy, iż żadna ze stron niniejszego postępowania nie kwestionowała rzetelności sporządzonej przez nią opinii. Na marginesie jedynie wskazać należy, iż pismo zostało wysłane na adres wskazany przez pełnomocnika, a profesjonalny pełnomocnik pozwanego mógł ewentualnie rozważyć złożenie wniosku przywrócenie terminu do dokonania stosownej czynności. Skoro ani pozwany, ani jego profesjonalny pełnomocnik wniosku takiego nie złożył, Sąd uznał, iż strona pozwana żadnych zarzutów do opinii nie wnosi.

Mając na uwadze, iż łączny rozmiar szkód spowodowanych przez dziki wyniósł 2106,14 zł, zaś na rzecz powoda wypłacone zostało odszkodowanie wyłącznie w wysokości 640 zł, w pkt 1 sentencji wyroku zasądził od pozwanego K. (...) w B. na rzecz powoda Z. P. kwotę 1466,14 zł. Orzekając o odsetkach Sąd miał na uwadze, iż wymagalność odszkodowania za tzw. szkodę łowiecką co do zasady uzależniona jest od chwili sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody (§ 6 Rozporządzenia). W okolicznościach niniejszej sprawy, wobec wskazanych wyżej zaniechań pozwanego, nie sposób uznać, iż sporządzone przez k. ł. protokoły odpowiadały wymaganiom protokołu ostatecznego

szacowania szkody. Wobec powyższego zastosowanie znajdzie art. 455 k.c., wedle którego jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Z uwagi jednak na fakt, iż strona powodowa domagała się odsetek od daty późniejszej, Sąd zgodnie z jej żądaniem, zasądził kwotę 1466,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2015 roku do dnia zapłaty. Sąd uwzględnił jednocześnie dotychczasowe zmiany w wysokości odsetek ustawowych.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Art. 355 § 1 k.p.c. stanowi zaś, iż jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. W niniejszej sprawie zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika Z. P. cofnął żądanie pozwu, co do kwoty 491,86 zł, zaś strona pozwana – reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika - na powyższe wyraziła zgodę. Częściowe cofnięcie powództwa nastąpiło w związku z treścią sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu rolnictwa opinii uzupełniającej w przedmiocie wysokości poniesionych przez powoda strat na trwałych użytkach zielonych. Wobec powyższego wątpliwości Sądu nie budziło, iż ograniczenie powództwa nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierzało do obejścia prawa, a tym samym brak było podstaw, by przedmiotowe ograniczenie powództwa uznać za niedopuszczalne na podstawie art. 203 § 4 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt II sentencji wyroku, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. w zakresie kwoty 491,93 zł umorzył postępowanie.

Mając na uwadze zasadność powództwa inicjującego niniejsze postępowanie, o kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. Powołany przepis statuuje zasadę, zgodnie z którą obowiązek ponoszenia kosztów postępowania związany jest z odpowiedzialnością za wynik procesu, co oznacza, że strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty niezbędne do skutecznego dochodzenia przysługującego mu roszczenia (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23 czerwca 1951 r., C 67/51, LEX nr 160313). Mając na uwadze, iż zainicjowanie postępowania w przedmiocie zabezpieczenia, z uwagi na rażące nieprawidłowości w ustalaniu wysokości poniesionej przez powoda szkody po stronie pozwanego K. (...) w B., Sąd za zasadne uznał zaliczenie w poczet kosztów procesu również poniesione przez powoda koszty postępowania w przedmiocie zabezpieczenia dowodu w wysokości 617,41 zł.

Wysokość wynagrodzenia należnego z tytułu zastępstwa procesowego powoda Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Wobec powyższego Sąd w pkt 3 sentencji wyroku zasądził tytułem zwrotu kosztów procesu od pozwanego K. (...) w B. na rzecz powoda Z. P. kwotę 1363,50 zł, w tym kwotę 617,41 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w przedmiocie zabezpieczenia dowodu oraz kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

W niniejszej sprawie Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w S. poniósł tymczasowo koszty z tytułu wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków w wysokości 587,10 zł. Wobec powyższego w pkt 4 sentencji wyroku, Sąd działając na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w S. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od pozwanego Koła (...) w B. brakującą kwotę 587,10 złotych.